

[Annette Just]

bliver givet tilbage fra Israel til oprettelse af en palæstinensisk nabostat til Israel. Jeg er overbevist om, at FN vil blive bedt om at gå ind og virke fredsbevarende, for det vil der blive brug for; det tror jeg at vi alle ved. Men hvis vi ikke tager os sammen og får dannet nogle styrker, som kan samarbejde, går det galt. Jeg siger ikke, at det kun skal være NATO-tropper, bestemt ikke; jeg har sagt mange gange i forskellige udvalg, at det skal være tropper, der kan kommunikere, som måske også får en mulighed for at blive trænet op sammen, og det skal være styrker – jeg synes, det lyder bedre end tropper – som er valgt med hensyntagen til området. Jeg lægger rent faktisk meget stor vægt på, at der i netop det område også kommer arabiske soldater med i FN-styrken. Ikke fordi jeg tror, at de er meget bedre end os, men fordi jeg ved, at de har et andet syn på palæstinenserne, end europæerne har. Hvis vi udelukkende sender europæiske soldater ned for at passe på palæstinenserne, går det galt, for så får vi alle palæstinenserne imod os; men hvis man kunne lave en koordineret indsats mellem de arabiske og f.eks. de europæiske lande, tror jeg, der er en chance for, at det kan lykkes.

Så kunne man tale videre om, hvad der skal ske, når man går ind et nyt sted, for det er jo fremtiden, vi skal tale om, som der også står i dagsordenen. Her må jeg sige, at der er nogle vigtige beslutninger, som vi er nødt til at tage. Vi er nødt til at spørge, hvad det er, vi vil, hvor lang tid vi vil være der, og hvad det kommer til at koste, så vi ikke får nye Cypernmodeller rundt om i verden. Det går ikke! Jeg tror, vi alle er enige om, at FN ikke kan tåle en sådan forhaling af et problem over flere omgange, og når man er kommet så langt, at man har sat sig et mål, sat en tidsfrist og bestemt, hvad det må koste, skal man altså i gang med samarbejdet. Uden samarbejde duer tingene ikke, og FN er jo også indstillet på, at man skal se på samarbejdsproblematikken. Lige nu er der faktisk ikke én eneste taler ved FN's generalforsamling, som ikke taler om samarbejdsproblemer; men der er ikke mange, der kommer med løsninger på dem. Jeg forlanger heller ikke, at den danske udenrigsminister skal komme med endelige løsninger, men man skulle måske tage imod nogle af de forslag og oplæg, der bliver lagt frem.

Der skal altså reformer til. Vi skal have arbejdet med de fredsbevarende styrker og sikring af freden til at fungere, men vi skal også have et samarbejde om de flygtninge, der kommer, når der er problemer. Flygtningespørgsmålet skal behandles samtidig med bestræbelserne på repatriering, altså hjemsendelse af flygtninge, når problemet er løst, uanset om det er krig eller noget andet; det er sådan set ligegyldigt. Det er altså de ting, som Fremskridtspartiet mener skal forblive i det oprindelige FN-regi. Alle de andre ting – jeg har allerede været inde på nogle af dem, men lad mig nævne nogle flere – som UNIFEM for kvinder, FN for handicappede, FN for børn og unge, FN for de oprindelige folk, befolknings-tilvæksten osv. osv., har ikke noget direkte med det oprindelige FN at gøre, og hvis vi vil gøre en god gerning for alle disse gode sager, er vi nødt til at tage dem ud af det bureaukratiske FN-system og få dem til at køre for sig selv efter egne formålsparagraffer. Jeg mener, at vi i dag er medvirkende til at ødelægge og kvæle alle de gode intentioner, der i virkeligheden lå bag, da man startede alle disse forskellige organisationer under FN.

Til sidst skal jeg stille følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Efter sammenbruddet af det kommunistiske system i den Sovjetiske Union og opløsningen af Warszawapagten har FN fået nye muligheder.

Folketinget opfordrer regeringen til at arbejde for:

- bekæmpelse af korrupktion, splid, dårligt lederskab i FN-sekretariatet,
- at sikre, at FN's økonomi kulegraves af en uafhængig revision,
- at sikre, at lande, der ikke betaler fuldt bidrag til FN, bliver frataget deres stemmeret,
- at FN og Sikkerhedsrådet bevarer freden, hvor den er indgået, og at FN ikke omdannes til en krigsmaskine,
- at FN's andre institutioner, der ikke netop er tilknyttet fredsbevarende opgaver, luges ud af FN-systemet,
- at de regionale militærinstitutioner kan stå til rådighed for en international fredsbevarende styrke under FN.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 7).